

Argentina in a Turbulent Turn: The Political Challenge of a New Era

UDC: 327(82)

DOI: <https://doi.org/10.15421/172518>**Goncharuk-Cholach Tetiana**Ph.D., Full Prof., <https://orcid.org/0000-0001-5640-260>, cholachtanya@gmail.com**Chyhur Ruslan**Ph.D., Assoc. Prof. <https://orcid.org/000-0002-2623-5399>, ruslanchyгур@gmail.com**Kovtun Igor**Lecturer, <https://orcid.org/0009-0005-9040-0693>, i_kovt@ukr.net*Western Ukrainian National University (Ternopil, Ukraine)*

Abstract

The relevance of this study is determined by the political and economic situation on the global political stage, specifically in Argentina, where the radical reforms proposed by newly elected President Javier Milei are becoming the basis for significant changes in the country's economic policy. In particular, the reforms of President Milei, an open supporter of the Austrian School of Economics, are focused on economic liberalization, reducing state spending, deregulation, and downsizing the bureaucracy. These reforms are generating interest not only in Argentina but also on the global political arena, where, especially today, there is a rise in populist movements and the influence of libertarian ideologies, which can be seen as a political upheaval of a new era, provoked by contemporary globalization processes.

The aim of this study is to study Milei's political platform and assess the potential impact of his reforms on Argentina's economic and social situation, as well as their connection to global political trends.

The study finds that Milei's reforms are aimed at significantly reducing the role of the state in the economy, including through the privatization of state-owned enterprises, labor market liberalization, and the replacement of the national currency with the US dollar. However, while these measures may contribute to economic stability in the short term, their potential social and political consequences, such as increased economic inequality, heightened social tension, and the risk of political instability, remain subjects of significant debate.

The conclusions of the study suggest that Milei's reforms have both potential benefits and numerous risks. In the short term, they may contribute to economic growth and stabilization, but in the long term, their effectiveness will depend on the government's ability to ensure social stability and address the challenges associated with economic inequality and the lack of adequate protection for vulnerable populations.

Keywords: libertarianism, Javier Milei, president, Argentina, Latin America, society, global trends, radical reforms

Аргентина в турбулентному повороті: політичний виклик нової доби

Гончарук-Чолач Тетяна, Чигур Руслан, Ковтун Ігор*Західноукраїнський національний університет (Тернопіль, Україна)*

Анотація

Актуальність даного дослідження обумовлена політичною та економічною ситуацією на світовій політичній арені, а саме в Аргентині, де радикальні реформи, запропоновані новообраним президентом Хав'єром Мілеєм, стають основою для значних змін у економічній політиці країни. Зокрема, реформи президента Мілея, який є відкритим прихильником Австрійської економічної школи, орієнтовані на лібералізацію економіки, скорочення державних витрат, дерегуляцію, зменшення чиновницького апарату, викликають інтерес не тільки в Аргентині, але й на глобальній політичній арені, де, особливо сьогодні, спостерігається зростання популістських рухів і вплив лібертаріанських ідеологій, що можна вважати політичним бунтом нової ери, спровокованої сучасними глобалізаційними процесами.

Метою цього дослідження є вивчення політичної платформи Мілея та оцінка потенційного впливу його реформ на економічну та соціальну ситуацію в Аргентині, а також їх зв'язок з глобальними політичними тенденціями.

У результаті дослідження встановлено, що реформи Мілея орієнтовані на значне зменшення ролі держави в економіці, зокрема через приватизацію державних підприємств, лібералізацію ринку праці та заміну національної валюти на долар США. Однак, хоча ці заходи можуть сприяти економічній стабільності в короткостроковій перспективі, їх потенційні соціальні та політичні наслідки, такі як зростання економічної нерівності, посилення соціальної напруги та загроза політичній нестабільності, залишаються предметом значних дебатів.

Висновки дослідження свідчать, що реформи Мілея мають як потенційні переваги, так і численні ризики. У короткостроковій перспективі вони можуть сприяти економічному зростанню та стабілізації, але в довгостроковій перспективі їх ефективність залежатиме від здатності уряду забезпечити соціальну стабільність і подолати виклики, пов'язані з економічною нерівністю та відсутністю належного захисту для вразливих верств населення.

Ключові слова: лібертаріанство, Хав'єр Мілей, президент, Аргентина, Латинська Америка, суспільство, глобальні тенденції, радикальні реформи

Стаття надійшла / Article arrived: 08.01.2025

Схвалено до друку / Accepted: 22.02.2025

Вступ.

У сучасному політичному контексті все більше лідерів, які приходять до влади, орієнтуються на принципи ліберальної економіки та лібертаріанства, намагаючись переосмислити традиційні моделі державного управління. Цей тренд відзначається в ряді розвинутих країн, де популістські рухи та економічний індивідуалізм набувають дедалі більшої популярності. Одним із найбільш яскравих прикладів є Дональд Трамп, чия риторика і політика часто апелюють до економічної свободи, мінімізації державного втручання та посилення підприємницької активності, попри деякі розбіжності з класичними лібертаріанськими позиціями.

Подібні процеси спостерігаються й у багатьох інших країнах, зокрема в Латинській Америці, де рухи, що пропагують лібералізацію економіки та скорочення ролі держави, здобувають дедалі більшу підтримку серед виборців. Одним із найбільш рельєфних представників цієї хвилі є Хав'єр Мілей, новообраний президент Аргентини. Його політична кар'єра та ідеологічна платформа багато в чому нагадують глобальні тенденції, зокрема зростаючий інтерес до лібертаріанських поглядів на державу, економіку та суспільство. Мілей можна вважати чітким виразником настроїв, що набувають популярності серед громадян, які втомилися від традиційних політичних еліт і шукають альтернативи у вигляді радикальних економічних реформ. Як яскравий представник лібертаріанства, Мілей виступає за суттєве скорочення ролі держави в економіці, дерегуляцію бізнесу та кардинальні зміни в соціально-економічній політиці, що, на його думку, повинні привести до економічного відродження країни, що переживає тривалу кризу. Але його політика та погляди не залишаються без суперечок: питання про те, наскільки ефективними можуть бути лібертаріанські реформи в країні з такою глибокою економічною кризою, як Аргентина, є предметом гарячих дебатів серед експертів і громадян. Проте, з огляду на зростаючий попит на альтернативи традиційним політичним підходам, модель Мілея може стати не тільки внутрішньою, а й частиною ширшої глобальної тенденції до реформ, орієнтованих на лібералізацію і зменшення державного втручання в економічні процеси.

Аналіз попередніх досліджень і публікацій.

Ці питання знайшли своє висвітлення в науковій літературі. Аналіз попередніх публікацій з питання лібералізації економіки, лібертаріанства та політичних змін в Латинській Америці дозволяє зрозуміти контекст, в якому розвиваються ідеї, подібні до тих, що пропагує Хав'єр Мілей. Багато наукових робіт присвячено дослідженню економічних та соціальних наслідків ліберальних реформ, які активно впроваджуються в країнах з перехідною економікою, зокрема в Латинській Америці. Однією з

найбільш впливових робіт у цій сфері є дослідження Джона Джеймса Робінсона та Дарона Аджемоглу (Acemoglu, 2020), яке зосереджується на зв'язку між ліберальними економічними реформами та стабільністю демократичних інститутів. Автори відзначають, що попри те, що лібералізація економіки може сприяти зростанню економічної ефективності, її наслідки для соціальної рівності та політичної стабільності часто є неоднозначними. Цікавим також є дослідження Саймона Джонсона та Дарона Аджемоглу (Acemoglu, 2023), в якому також автори підкреслюють, що в умовах соціальних нерівностей і слабких інституцій ліберальні реформи можуть призвести до посилення економічної нерівності та соціальної напруги, що в свою чергу може негативно вплинути на стабільність держави. Всі ці питання, які піднімаються в згаданих працях, набуває особливої актуальності в контексті Аргентини, де соціальна нерівність є однією з головних проблем.

Крім того, ряд робіт присвячено порівнянню економічних моделей в країнах Латинської Америки, що застосовують ліберальні та популістські підходи. Зокрема, роботи Маркелі Іслави (Eslava, 2024), Бріана Ковака (Kovak, 2024), Джана Арієля Богласіні (Bogliaccini, 2024) аналізують вплив ліберальних реформ на економіку країн, таких як Чилі та Перу, порівнюючи їх з іншими країнами регіону, де дії урядів зосереджуються на зміцненні соціальних програм і збільшенні державних витрат. Вони зауважують, що хоча ліберальні економічні реформи можуть призвести до економічного зростання в короткостроковій перспективі, їх довгострокові ефекти можуть бути контроверсійними, особливо коли вони проводяться в умовах високої політичної напруги та соціальних протестів. Що стосується безпосередньо Аргентини, то в літературі є численні дослідження, що стосуються економічної ситуації в країні після численних спроб економічних реформ, таких як період, коли країна переживала кризу на початку 2000-х років. Роботи аргентинських науковців, таких як Франсіско Феррірі та Марти Счоч (Ferreira, 2024), розглядають вплив таких реформ на макроекономічну стабільність, соціальний розвиток та політичну динаміку. Вони зазначають, що відсутність інституційних змін в багатьох випадках призводила до того, що економічні реформи не давали очікуваного ефекту в умовах слабких політичних структур і високого рівня корупції.

З огляду на це, в контексті приходу Мілея до влади можна звернути увагу на дві основні лінії аналізу. Перша з них стосується оцінки можливості впровадження лібертаріанських реформ в Аргентині з урахуванням соціальних і економічних умов, що склалися. Друга - це питання, чи може політика Мілея, орієнтована на дерегуляцію, зменшення ролі держави та ринкові реформи, привести до більшої політичної та економічної стабільності або, навпаки, спричинити

загострення соціальних протиріч, що в свою чергу може призвести до політичних та економічних криз. Таким чином, аналіз попередніх публікацій дозволяє не тільки зрозуміти загальний контекст, в якому відбуваються політичні та економічні зміни в Латинській Америці, але й надає важливі інсайти для прогнозування можливих наслідків політики Мілея в рамках аргентинської реальності.

Метою дослідження є вивчення політичної платформи Хав'єра Мілея, зокрема його лібертаріанських реформ, та оцінка їх потенційного впливу на економічну та соціальну ситуацію в Аргентині в контексті глобальних політичних тенденцій.

Результати дослідження.

Реформи Хав'єра Мілея, що лежать в основі його політичної платформи, мають чітко виражений ліберальний характер і спрямовані на радикальну зміну економічної стратегії Аргентини. Його передвиборча програма налічувала близько 600 вимог, сьогодні це число скоротилося до 200 (Castelan, 2024). Головними напрямками його реформ є скорочення державних витрат, дерегуляція економіки та лібералізація фінансової системи. Він виступив за різке зменшення розміру державного сектору, зокрема, запропонував скоротити кількість міністерств, ліквідувати деякі державні установи та приватизувати численні державні підприємства. За рік свого президентства Мілей скоротив міністерства з 18 до 8. У той час йому вдалося скоротити армію чиновництва на 50 тисяч.

Одним з перших міністерств, які були ліквідовані президентом, було міністерство соціальної політики. На його думку, саме чиновники, які борються з бідністю, самі й зацікавлені в тому, щоб така установа існувала. Натомість президент Аргентини створив вперше у світі міністерство дерегуляції, до якого можуть звертатися всі громадяни із скаргами на свавілля чиновників (Argentina/Ukraine, 2024). Це саме намагається створити новообраний президент США Дональд Трамп і поручити його керівництвом Ілону Маску під назвою Міністерство ефективності США. Також команді Трампа Мілей радить в перші сто днів взятися за бюрократію, оскільки в іншому випадку це вже буде зробити важко. Взагалі між президентом США Дональдом Трампом і президентом Аргентини Хав'єром Мілеєм існують тісні та дружні стосунки. Саме останній першим приїхав у Флориду і особисто, на другий день після оголошення результатів виборів, привітав новообраного президента США. Також між обома президентами є багато спільного і в електоральних вподобаннях. Їх обидвох найбільше підтримують робітники, безробітні та молодь (Дрималовська, 2024).

За статистичними даними найбільша підтримка у Хав'єра Мілея була в столиці Буенос-Айросі в районі під назвою «Вілла 31», де проживає багато

безробітних та студентів. Незважаючи на непопулярні реформи, сьогодні рейтинг президента фактично не впав і тримається на позначці 52% громадян. Взагалі, перемога Мілея на президентських виборах є досить унікальним випадком. Він був претендентом, який переміг, при цьому не маючи своєї політичної партії в Аргентинському парламенті. І сьогодні ситуація залишається тією самою. Правда йому вдалося, після перемоги на виборах, привернути на свій бік певні політичні сили, які дали йому квоту довіри на проведення економічних реформ (Dix-Carneiro, 2023).

Якщо говорити про Національний конгрес Аргентини, який складається з двох палат: Палати депутатів (257 осіб) та Сенату (72 особи), то варто зазначити, що на сьогодні там немає більшості і депутати готуються вже зараз до виборів, які відбудуться у грудні 2025 р. Взагалі, політична культура Аргентини полягає в тому, що існуючі партії, які йдуть на вибори, дуже часто змінюють свою назву для того, щоб перемогти. В Аргентині існують десятки політичних партій, які умовно можна поділити на чотири групи. До першої групи відносяться партії націонал-популістичного спрямування, найбільша з яких партія «Фронт за перемогу» (сучасна пероністська партія).

Другу групу складають правочентристські партії, які виступають за ринкові відносини. Найбільшою тут є сила «Разом за зміни». Сюди також входить і республіканська партія Аргентини, підтримкою якої і заручився Мілей, призначивши одного з лідерів партії Патрісію Буллрич - міністеркою державної безпеки, за пропозицією якої президент видав закон, за яким невдоволені громадяни, які цілими днями страйкують, виступаючи проти реформ, і мають соціальні пільги, будуть їх позбавлені.

До третьої групи входить молода партія самого президента під назвою «Свобода йде вперед». І четверта група - це партії лівого фронту, які притримуються марксистської риторики та самі себе називають троцькістами. Якщо говорити про Національний конгрес Аргентини, то він на 85% складається з першої та другої групи і лише 15% - третьої та четвертої. Хав'єр Мілей в Палаті депутатів має 78 прихильників, в той час як в Сенаті лише 13. Себе президент відносить до анархокапіталістів. Він притримується лібертаріанських принципів, є відкритим прихильником Австрійської економічної школи і стоїть на реалістичних позиціях (Гончарук-Чолач, 2023). Серед скорочених міністерств в Аргентині є і міністерство освіти, яке на думку Мілея, є малоефективним, а через те і не потрібним (Korzeniewics, 2024). Дональд Трамп також у своїй програмі виступав за скорочення цього відомства.

Однією з ключових ініціатив Мілея є боротьба з інфляцією, яка є одним з головних економічних викликів для Аргентини. Він запропонував замінити національну валюту на долар США, що має на меті

стабілізувати економіку та запобігти подальшому знецінюванню песо. Заміна валюти на долар є частиною більш широкої стратегії, спрямованої на забезпечення монетарної стабільності та відновлення довіри до фінансової системи країни. Хоча за рік своєї влади інфляція в країні зменшилася із 211% до 200%, але поки що з долларом в країні залишається ще проблематично (Castelan, 2024). Мілей також підтримує ідею значної лібералізації ринку праці, зменшуючи трудові права та обмеження для роботодавців. Він виступає за зниження податків на бізнес та спрощення адміністративних процедур для підприємців, що має на меті стимулювати економічну активність і залучити інвестиції.

Одним з перших його законів, був закон про інвестиції. За ним, компанії, які вкладають свій капітал в економіку Аргентини, звільняються від податків на тридцять років. Оскільки на сьогодні в економічному секторі надзвичайно багато китайського представництва, Хав'єр Мілей намагається звільнити свою країну від такої залежності, а також від російської. Значні зміни президент зробив і в секторі місцевого самоврядування. Він обмежив владу губернаторів, в руках яких зосереджувалися основні важелі влади в державі. В Аргентині налічується 24 губернатори. Всі вони, в своїй більшості є пероністи, які виступають противниками Мілея і його реформ. Через те, губернатори всіляко саботували всі кроки новообраного президента, але наданий йому Національним конгресом Аргентини квотум довіри на здійснення економічних реформ, Мілей використав у боротьбі з губернаторами, тобто цим самим зачепив і політичну складову своїх перетворень (Argentina's, 2024).

У соціальній політиці Мілей виступає за зменшення державного втручання, пропонуючи змінити систему соціальних допомог і субсидій, орієнтуючись на підтримку економічної свободи та індивідуальних прав. Водночас він критикує популістські програми, які, на його думку, призводять до неефективного розподілу ресурсів і заохочують залежність від державної допомоги. Ключовим аспектом його політики є рішуча відмова від соціалістичних та кейнсіанських підходів до економічного управління, що робить його реформаторський курс по суті антипопулістським. Відтак, його реформи мають глибокий економічний і політичний контекст, де основним принципом є ринкова свобода, обмеження державного впливу та максимізація індивідуальних можливостей (Гончарук-Чолач, 2024).

Аргентина активно бере участь у міжнародних відносинах, розвиваючи свою зовнішню політику з урахуванням впливових світових центрів сили та провідних держав, що визначає основні напрямки її реалізації. Виступи Мілея на підтримку України та засудження російського вторгнення свідчать про ймовірні зміни в зовнішній політиці країни щодо

цієї війни (Україна, 2024). Його категоричні заяви на захист українського суверенітету можуть вказувати на те, що під його керівництвом Аргентина посилить свою підтримку України на міжнародній арені. Це може проявитися в активізації дипломатичних зусиль, наданні гуманітарної допомоги та участі в міжнародних ініціативах, спрямованих на вирішення конфлікту. «Для України обрання нового президента Аргентини визначило позитивні зміни» (Драмаловська, 2024, с. 50).

Варто зазначити, що така політика президента повністю супечить попередньому курсу Аргентини, в якому довгий період часу був вкорінений перонізм, який поєднував в собі «синдикалізм, аргентинський націоналізм та християнський соціалізм» (Is Argentina, 2023). Цю популістично-націоналістичну течію в Аргентині можна порівняти з брежнєвським розвинутим соціалізмом в СРСР. Через це сьогодні, з приходом Хав'єра Мілея до влади в Аргентині розпочато новий поворот до нової політичної культури, в авангарді якої стоїть молодь, яка повністю підтримує всі зміни, які за рік свого правління здійснив президент. Позиція новообраного президента Аргентини на підтримку України створила можливості для зміцнення співпраці між державами.

Висновки.

Реформи Хав'єра Мілея, без сумніву, мають амбітний і радикальний характер, що відображає його прагнення до глибоких структурних змін в економіці Аргентини. Мілей виступає за значне зменшення державного втручання у всі сфери економічного життя, прагнучи створити середовище, в якому ринкові і індивідуальні ініціативи стають головними рушійними силами розвитку. Однак такі реформи, хоча й можуть забезпечити деяке економічне відродження в короткостроковій перспективі, викликають значні сумніви щодо їх довгострокової ефективності та соціальних наслідків. По-перше, відмова від національної валюти на користь долара США може призвести до стабільності в короткостроковій перспективі, зменшуючи інфляційні ризики та ліквідуючи проблему постійного знецінення аргентинського песо. Однак це також може мати серйозні наслідки для національного суверенітету, оскільки Аргентина втрапить можливість проводити власну монетарну політику, що є важливим інструментом для управління економічними кризами та стимулюванням зростання.

Більше того, цей крок може ще більше підвищити залежність країни від зовнішніх економічних факторів, зокрема від змін курсу долара і глобальних економічних умов. По-друге, приватизація державних підприємств і скорочення державних витрат, хоча й дозволяють зменшити дефіцит бюджету та залучити інвестиції, можуть мати серйозні соціальні наслідки. Великі частини населення, особливо в умовах високого безробіття та бідності, можуть

зазнати негативного впливу від таких змін, оскільки скорочення соціальних програм та державних субсидій може погіршити рівень життя найбільш уразливих верств населення. Це може спричинити соціальну напругу, протестні рухи та підвищення політичної нестабільності, особливо в умовах, коли економічна нерівність вже є однією з основних проблем Аргентини.

Що стосується дерегуляції ринку праці, зменшення трудових прав і обмежень для бізнесу, це може сприяти збільшенню економічної активності і створенню нових робочих місць. Проте, така політика також може призвести до посилення соціальної нерівності та погіршення умов праці, зокрема для менш захищених груп населення. Без належного захисту прав працівників та ефективної трудової політики, така дерегуляція може підштовхнути до зростання експлуатації робочої сили та соціальних конфліктів. Крім того, хоча лібералізація економіки та зниження податків на бізнес мають потенціал для стимулювання економічного росту, вони також можуть призвести до зростання економічної нерівності та посилення концентрації багатства в руках кількох великих корпорацій або багатих інвесторів.

В країні з уже значними соціальними розривами, такими як Аргентина, така політика може ще

більше поглибити ці розриви, оскільки вигоди від економічного зростання не завжди досягають тих, хто найбільше потребує підтримки. У соціальній політиці Мілея також є значні суперечності. Його прагнення зменшити роль держави у соціальному забезпеченні може позитивно вплинути на економічну свободу та індивідуальні права, але водночас підвищує ризик збільшення соціальної нерівності та маргіналізації найбільш вразливих верств населення. У країні з великою кількістю соціальних проблем, таких як безробіття, бідність та відсутність доступу до базових соціальних послуг, такі зміни можуть мати далекосяжні наслідки для соціальної згуртованості та політичної стабільності.

Таким чином, реформи Мілея є неоднозначними і мають як потенційні переваги, так і численні ризики. У короткостроковій перспективі вони можуть принести економічне відновлення та стабільність, але в довгостроковій перспективі їх ефективність залежатиме від здатності Аргентини адаптуватися до нових умов і забезпечити соціальний захист для найбільш уразливих груп. Крім того, успіх цих реформ багато в чому залежатиме від того, чи вдасться уникнути загострення соціальних та політичних протиріч, які часто супроводжують радикальні зміни в умовах економічної кризи.

БІБЛІОГРАФІЧНІ ПОСИЛАННЯ

- Гончарук-Чолач, Т. В., Гурик, М. І., & Ковтун, І. П. (2024). Політична доктрина лібертаріанства. *Грані*, 1, 49-61.
- Гончарук-Чолач, Т. В., Гурик, М. І., & Томахів, В. Я. (2023). Ліберальні вчення Людвіга фон Мізеса як теоретичне підґрунтя післявоєнної відбудови України. *Грані*, 2, 61-66.
- Дрималовська, Х. В., & Атаманчук, К. В. (2024). Міжнародні взаємовідносини України та Аргентини. *Науковий вісник Ужгородського національного університету*, 50, 48-52.
- Україна та Аргентина. (2024). Відновлено з <https://argentina.mfa.gov.ua/spivrobitnictvo/ukrayina-ta-argentina>
- Acemoglu, D. & Johnson, S. (2023). *Power and Progress: Our Thousand-Year Struggle Over Technology and Prosperity*. John Murray.
- Acemoglu, D. & Robinson, A. J. (2020). *The Narrow Corridor: How Nations Struggle for Liberty*. Penguin.
- Argentina/Ukraine. (2024). *OECD*. Retrieved from <https://oec.world/en/profile/bilateral-country/arg/partner/ukr>.
- Argentina's presidential election: unraveling implications for Ukraine. (2024). *Ukrainian World Congress*. Retrieved from <https://www.ukrainianworldcongress.org/argentinas-presidential-election-unraveling-implications-for-ukraine>
- Bogliaccini, J. A. (2024, September). *Trade Liberalization, Deindustrialization, and Inequality: Evidence from Middle-Income Latin American Countries*. Cambridge University Press. Retrieved from <https://www.cambridge.org/core/journals/latin-american-researchreview/article/trade-liberalization-deindustrialization-andinequality-evidencefrommiddleincomelatinericanocountries/3BBAE21D868640FB3731FA456C3C5F5C>
- Castelán, C. R., Hugo Ñopo, H. W., & Sardón, D. M. (2024, July). *Nine key facts about poverty and inequality in Latin America and the Caribbean*. Retrieved from <https://blogs.worldbank.org/en/opendata/key-facts-about-poverty-and-inequality-in-latin-america>
- Dix-Carneiro, R., & Kovak, B. K. (2023, July). *Globalization and Inequality in Latin America*. NBER Working Paper. № 31459. Retrieved from https://www.nber.org/system/files/working_papers/w31459/w31459.pdf
- Eslava, M. (2024). *Inequality and market power in Latin America and the Caribbean*. Retrieved from <https://lacir.lse.ac.uk/en-gb/publications/inequality-and-market-power-in-latin-america-and-the-caribbean>
- Ferreira, F., & Schoch, M. (2024, February). *Inequality and social unrest in Latin America: The Tocqueville Paradox revisited*. Retrieved from <https://blogs.worldbank.org/en/developmenttalk/inequality-and-social-unrest-in-latin-america-tocqueville-paradox-revisited>
- Is Argentina experiencing an emigration wave? (2024). *Courthouse News Service*. Retrieved from <https://www.courthousenews.com/is-argentina-experiencing-an-emigration-wave>

- Korzeniewicz, R. P., & Smith, W. C. (2024, October). *Poverty, Inequality, and Growth in Latin America: Searching for the High Road to Globalization*. Published online by Cambridge University Press. Retrieved from <https://www.cambridge.org/core/journals/latin-americanresearchreview/article/poverty-inequality-and-growth-in-latin-america-searching-for-the-high-road-to-globalization/4649C72F88B17BB340C91DA0CA4D8C22>
- Kovak, B. K. & Dix-Carneiro, R. (2024). *Globalization and Inequality in Latin America*. Retrieved from <https://lacir.lse.ac.uk/en-gb/publications/globalization-and-inequality-in-latin-america>

REFERENCES

- Acemoglu, D. & Johnson, S. (2023). *Power and Progress: Our Thousand-Year Struggle Over Technology and Prosperity*. John Murray.
- Acemoglu, D. & Robinson, A. J. (2020). *The Narrow Corridor. How Nations Struggle for Liberty*. Penguin.
- Argentina/Ukraine. (2024). *OECD*. Retrieved from <https://oec.world/en/profile/bilateral-country/arg/partner/ukr>.
- Argentina's presidential election: unraveling implications for Ukraine. (2024). *Ukrainian World Congress*. Retrieved from <https://www.ukrainianworldcongress.org/argentinas-presidential-election-unraveling-implications-for-ukraine>
- Bogliaccini, J. A. (2024, September). *Trade Liberalization, Deindustrialization, and Inequality: Evidence from Middle-Income Latin American Countries*. Cambridge University Press. Retrieved from <https://www.cambridge.org/core/journals/latin-american-researchreview/article/trade-liberalization-deindustrialization-and-inequality-evidence-from-middle-income-latin-american-countries/3BBAE21D868640FB3731FA456C3C5F5C>
- Castelán, C. R., Hugo Nopo, H. W., & Sardón, D. M. (2024, July). *Nine key facts about poverty and inequality in Latin America and the Caribbean*. Retrieved from <https://blogs.worldbank.org/en/opendata/key-facts-about-poverty-and-inequality-in-latin-america>
- Dix-Carneiro, R., & Kovak, B. K. (2023, July). *Globalization and Inequality in Latin America*. NBER Working Paper. № 31459. Retrieved from https://www.nber.org/system/files/working_papers/w31459/w31459.pdf
- Drymalovska, H. V., & Atamanchuk, K. V. (2024). International relations between Ukraine and Argentina. *Scientific Bulletin of Uzhhorod National University*, 50, 48-52.
- Eslava, M. (2024). *Inequality and market power in Latin America and the Caribbean*. Retrieved from <https://lacir.lse.ac.uk/en-gb/publications/inequality-and-market-power-in-latin-america-and-the-caribbean>
- Ferreira, F., & Schoch, M. (2024, February). *Inequality and social unrest in Latin America: The Tocqueville Paradox revisited*. Retrieved from <https://blogs.worldbank.org/en/developmenttalk/inequality-and-social-unrest-latin-america-tocqueville-paradox-revisited>
- Honcharuk-Cholach, T. V., Huryk, M. I., & Kovtun, I. P. (2024). Political doctrine of libertarianism. *Grani*, 1, 49-61.
- Honcharuk-Cholach, T. V., Huryk, M. I., & Tomakhov, V. Ya. (2023). Liberal teachings of Ludwig von Mises as a theoretical basis for the post-war reconstruction of Ukraine. *Grani*, 2, 61-66.
- Is Argentina experiencing an emigration wave? (2024). *Courthouse News Service*. Retrieved from <https://www.courthousenews.com/is-argentina-experiencing-an-emigration-wave>
- Korzeniewicz, R. P., & Smith, W. C. (2024, October). *Poverty, Inequality, and Growth in Latin America: Searching for the High Road to Globalization*. Published online by Cambridge University Press. Retrieved from <https://www.cambridge.org/core/journals/latin-americanresearchreview/article/poverty-inequality-and-growth-in-latin-america-searching-for-the-high-road-to-globalization/4649C72F88B17BB340C91DA0CA4D8C22>
- Kovak, B. K. & Dix-Carneiro, R. (2024). *Globalization and Inequality in Latin America*. Retrieved from <https://lacir.lse.ac.uk/en-gb/publications/globalization-and-inequality-in-latin-america>
- Ukraine and Argentina. (2024). Retrieved from <https://argentina.mfa.gov.ua/spivrobotnictvo/ukrayina-ta-argentina>